

CURIERUL ARTISTIC

Gazetă de propagandă culturală și artistică. — Apare săptămânal
Redacția și Administrația: str. Ion H. Rădulescu No. 34 - Târgoviște

PROBLEMA propagandei culturale la sate.

IV

Astfel se ștersa veselia depe fețele lor, bolile le rodea încet, încet trupul a cărui voinicie din trecut rar se mai întâlnea acum, iar curajul începu să dispară, de oarece zi și noapte stăteau la sfat asupra căii ce trebuie să urmeze și neputând lua nici o hotărâre își pierdură încrederea în puterea lor.

Nimic nu aliește mai mult forțele corporale și sufletești, ca neînțelegerile și jalnicile gânduri care sug ca lipitorile sângale din inimile oamenilor.

— Intr'assară, când toțibărbațli tribului stăteau iarăși la sfat, se ridică Danco un tânăr voinic și hotărât, dintre ei și le spuse: „Cu gânduri nu se pot urzi prieterele din drum, acelaia care nu trece spre acțiune nu i-se schimbă situația! Să nu mai pierdem timpul cu chibăuri zadarnice! Ridicați-vă, apra a oși la lumină să străbatem pădurea, căci ea trebuie să se termine undeva, totul are un sfârșit pe acest pământ! S'o pornim!”

Ei priviră spre Danco și recunoscură că el este mai bun decât ei toți, căci în ochii săi se putea ceti convingerea energică și înflăcărea.

— Condu ne tu! strigară cu toți și-l urmară cu încrederea că au găsit în el salvatorul.....

Dar era un drum greu. Intunericul domnia peste tot și aproape la fiecare pas mlegătinile făceau câte o victimă, iar pomii cărau dramă întocmai ca un zid puternic.

Morseră mult dar văzând că nici un om nu le dă vre o speranță promițitoare. Încapură să cărtească împotriva conducătorilor... Dar Danco mergea în fruntea tuturor și era curajos și voinic.

— După un timp începură să-i facă reproșuri, iar aceluia se transformă în vorbe rele, iar la un moment dat, paruzi și furioși li strigară:

MIEZUL NOPTII

S'a'n bălsămat grădina cu flori de lămăiță,
Cici pare-un mort ce zace într'o raolă.
Și s'au pornit s'o plângă frunzele de viță,
Cu lacrimi mioi de rouă,
Iar un bujor îi stă drept faclă.

Și'n liniștea de țințirim se pierde
Suspiniul vântului din miez de noapte.
Grădina 'nfăgurată în lințoiul ei verde,
S'a'n mormântat sub bolta cerului albastru,
Și'i cântă „aleiua” privighetorile în
șoapte.

Și'ndepărtat de tot, stingher răsună-un
clepot,
Sub oripă dealului ce străjuește râul.
Și bate toaca mănăstirii 'n ropot,
Redeșteptând din liniștea adâncă,
Pantoma nopții ce și-a desohin siorul!..

Egon Constantinescu

„Trebuie să mori căci nu ne-ai condus bine!”

Danco privi spre cei în al căror bine își luase toată sarcina și văzu că erau ca animalele sălbatice. Mulți oameni erau în jurul să dar nu distingea pe fața niciunuia vre-un gând bun și de aceea nu putea spera la nici o cruțare, astfel că se aprinse în inima sa un fel de repulsivne în contra oamenilor cărora le dor să scăpărea dard din milă pentru ei, se stinse repede. El iubia pe acei oameni și-și dădea seama că fără el ar pieri și sub acest simțământ se aprinse de data aceasta în inima sa o dorință paternică de a-i salva cu orice preț.

Cu cât citia mai mult în ochii celor pe cari li conducea, decizia de a-l suprima, cu atât se înflăcăra mai mult inima sa și de odată își rupse pieptul ca să-l salveze, scoase inima din el și o ține sus, de-a-șra capului strigând:

„Acesta e fac pentru voi” și inima

lumina strălucitoare ca soarele iar în pădure se făcu ziua, prin faclă aceasta de înalta umanitate.

„Să mergem!” strigă Danco ținând inima aprinsă în sus luminând cu ea calea oamenilor. Ei îl urmară tăcuți în grabă strazi și vrăjiți de sacrificiul său.

Peste câțva timp pădurea se termină și în fața lor apăru o mare de soare și de aer sănătos.

Danco, cel mândru și curajos aruncă o privire înainte, spre câmpul mincinos ce se arăta în mii de culori cetifelte, mai aruncă o privire surzândă spre oamenii ce-i salvase, răsuflând de mândria omului ce și-a împlinit datoria și apoi căzu la pământ și murii

lăță „legenda lui Danco” din care noi putem să tragem o mulțime de învățăminte.

(V'a urma)

Academia Română

Piese de teatru, cari au succes la sate.

Continuăm cu recomandarea acestor piese, cari —după cum am mai spus— prezintă interes pentru inițiatorii de serbări, la sate:

3) *Intr'un addpost*, piesă eroică în 4 acte de Ionescu Marcel.

4) *De-ale lui Păcală*, comedie bufă în 4 acte, de C. Frunză.

5) *Două surde*, comedie în 2 acte, de Theodor Speranță.

6) *Slugă la doi stăpâni*, comedie în 2 acte, de Zaharia Bărsan.

7) *Lipitorile satelor*, dramă în 4 acte, după Alexandri, de Baciu.

8) *Nunta țiganului*, comedie bufă, într'un act, de I. Suci.

9) *Vlădușul mamei*, comedie într'un act, de Ioan Lupean.

10) *Pufușor și Mustăcioara*, de Victor Ioan Popa.

11) *Arvinte și Pepelea*, după V. Alexandri.

12) *Umbrela pierdută*, după V. Alexandri.

13) *Justiție*, de Caragiale.

14) *Harul busuiocului*, de fabulistul V. Militaru.

15) *Untru face puterea*, de I. C. Luncan.

16) *Păcală la stăpân*

17) *Voluntara*, de Serafim Ionescu.

Cele cari nu se găsesc în librăriile orașului nostru amatorii le pot procura dela redacția curierului nostru, sau din Biblioteca soc. culturale „Minerul” din comuna Șotânga, județul Dâmbovița.

Frate sătene,

Un grup de tineri cu vlagă și ieșiți din rândurile noastre au ținut stat și au găsit cu cale să scoată gazeta aceasta. Ei vor mai ales să ne facă să avem gustul de a ne deștepta prin ce-tit și să ne placă și lucrul spălat, curat și cu gust așezat, fie pe noi, fie în casa noastră, fie în țăraș sau comuna noastră și bine fac că se trudesc pentru astfel de treburi.

De socia mă grăbesc și eu să vă rog să ascultați statul scria ai acestor cărțurari cari

cunosc adâncurile cărței, ba unul dintre dâșii au fost în țari mai deștepte și au vazut pe acolo lucruri bune pe cari ar dori să le vadă cu vremea și la noi.

Fiind rugat de acești tineri să scriu și eu la această gazetă, am făgăduit că pe cât m'oi ajuta priceperea și puterea de muncă, voi scrie ceiace voi socoti mai de trebuință pentru ajungerea gândului bun ce și-au luat

Dâșii au botezat aceasta cu numele de „Curierul Artistic” sau cum am zice noi „Impărțitorul Frumosului” și i-au zis așa căci este de băgat de seamă că acelaia care îi place frumosul este bun la suflet, prețuește valoarea și nu caută să strice ceiace este bine făcut, ba plăcându-i frumosul se muncește să-l facă la rostul lui. Sunteți dar rugați pentru binele Dvs, al a or Dvs. și al neamului nostru să cetiți această gazetă și cât de puțin vi se pare că folosiți de moment dar acest mic „Bun” folosit zilnic în nevoile vieții, cât „Bun” mare face?.

Apoi iarăși:

Cui îi place frumosul fuge de podoabe de prisos, cari costă bani și ce de trudă și ce de bani se duc anapoda la noi prin faptul că ne înțotonăm cu lucruri de prisos / Ce sume frumoase ar aduce în casa noastră dacă am ști cu adevărat ce este „Frumos”.

Apoi Doamne, dacă această joacă re-ar face numai învățătura asta și cât folos n'am avea!

Dar gazeta aceasta ne vorbește și despre alte lucruri frumoase și toate spuse cu gândul de a ne duce pe cărarea binei de care fiecare muritor ar trebui să fie domnic.

Ca drag și voi, bună,
N. Bărbulescu

Informații

De câteva timp orașul nostru este vizitat de un domn care e dă drept încasatorul drepturilor de autor ce societatea compozitorilor români pretinde că trebuie să primească pentru faptul că berăriile, cinematografele și ce este mai curios Primăria orașului, au angajate orchestre, muzici etc.

Credem că se dă o greșită interpretare textului de lege care protejează drepturile autorilor.

În lege se spune clar că aceste drepturi se vor plăti de cei ce execută opera sau operile unui autor, prin aceasta orice om cu puțină judecată înțelege că este vorba: primo, de executarea unei bucăți mari care să îndeplinească condițiunea de a se numi operă; secundo execuția operei să constituie singură un spectacol pentru care s'a încasat publicului auditor costul biletului de intrare.

Or cele câteva nenorocite de Tango uri, valsuri sau romanțe cu cari se acompaniază filmele de Cinema nu pot fi luate drept opere iar execuția lor nu constituie un spectacol independent, ci sunt accesorii mai mult sau mai puțin agreabile.

Ar fi de dorit ca Comercianții să fie lăsați în pace căci plătesc destule impozite către Stat, județ, comane etc. dar cari, trebuie să mărturisim, că sunt mui micș de cât pretenșianile Compozitorilor Români și de... greutățile acestor instituții sunt cu mult mai mari de cât ale Compozitorilor.

Atât pentru moment, dacă vom mai primi plângeri vom discuta chestiunea asta pe larg.

RUBRICA CINEMATOGRAFICA

VITOARELE FILME:

Chantage

Nu va fi întrebare vreodată unde poate dice gelozia, dragostea nelmpărtășită? Cercetați puțin trecutul, interesați vă câte drame au fost desăntăzite în jurul Do. de eterna goană după iubire, ea să puteți înțelege conflictul! Filmului cu acest titlu.

„Chantage” marchează decăderea unui om de o perfectă corectitudine în viața zilnică. O dragoste fără speranțe, convingerea că femeia iubită aparține cu trup și suflet voinței altuia, îl silitează să uzese de toate nepermise să apaleze la mijloc ne-demne pentru un gentilom, cu nădejdea că va reuși astfel să obțină bunăvoința săpturii adorate.

Filmul este foarte bine interpretat de Huguette Duflos, care are în acest film cea mai bună creație de până azi, de Jean Angelo magnific de autoritar, plin de eleganță nelătrăcută și farmec, precum și de vestit artiștilor renumiți Francezi.

Henry Debain s'a dovedit cu totul personal în sugestia sa puzor în scenă.

Regele aporturilor.

Singura comedie din acest an a marului comic american Harold Lloyd, în care mult apreciatul comedian s'a întrecut pe însuși.

Nici odată Harold Lloyd nu s'a dovedit atât ingeniositate, atât „...” ca în „Regele Sporturilor”.

E drept, în acest film a fost ajutat și de echipa lui odată câte de natură să întrecă pe toată

lumea, tânăr, sau bătrân, femeie sau bărbat, într'un cuvânt pe toți acei cari sunt dornici să vadă un spectacol select.

Ziarele americane îi consacra pagini întregi, caracterizându-l printre cei mai mari binefăcători ai omenirii. Într'adevăr, să dai omenirii preocupată de necazuri cotidiane, prilejul minunat de râs și buna dispoziție, este o binefacere, care nu poate fi egalată cu nimic.

Nu comparați această comedie cu obișnuitele comedii vechi în unul sau două acte.

O veste bună.

Toate persoanele cari se vor abona la gazeta noastră, vor avea dreptul să la parte la 12 reprezentații cinematografice gratuite la Sala de Arme, respectiv Grădina Cinema Central.

În acest scop cărțile de abonament vor conține 12 cupoane pe baza cărora abonatul va putea să frecventeze de 12 ori cinematograful (în zilele lucrătoare) fără a plăti intrarea.

Abonamentul costă în oraș 200 lei

„...”

O interesantă statistică pentru amatorii de artă mută (cinematograf)

Revista „Filmul meu” publică interesantă statistică, pe care o reproducem și noi:

37% din spectatori judecă filmele după subiect.

2% sunt atrași de interpreți.

8% cer filme distractive.

7% cer punere în scenă și realizare interesantă.

37% vin mai ales Sâmbăta

21% Duminica

11% vin oricând, fără preferință.

43% cer mai ales o muzică specială pentru cinematograf

24% scaune comode

17% un program compus din filme interesante.

6% cer aparența sălei.

4% cer frumusețea decorului sălei

3% cer luminare frumoasă a sălei

5% o politeță specială a personalului.

49% din spectatori vin regulat odată pe săptămână

34% vin de două ori pe săptămână

10% vin de trei ori pe săptămână

4% vin de 4 ori pe săptămână

3% aproape în fiecare zi

47% din răspunsuri insistă asupra dorinței de a primi regulat și la timp programul cinematografelor (Se pare că e un obicei englez, acela de a trimite programul tuturor spectatorilor obișnuiți ai sălii.

Involuntar adăugăm un mic detaliu După informațiile culese de noi, 95% dintre spectatorii Târgovișteni se uită la titlul filmului și 5% la distribuție, alte considerente nemai luând în seamă.

O Aventură la Băi

Direcțiunea cinematografului «Central» din localitate ne anunță că în zilele de Vineri 7, Sâmbătă 8 și Duminică 9 Septembrie a. c. rulează filmul „O Aventură la Băi”.

Ținând seamă de promisiunea ce am făcut, de a pune în curent pe cititorii noștri cu filmele de absolută valoare artistică, ce rulează acest cinematograf, credem că facem un serviciu, recomandându-l spre a fi văzut.

Este în adevăr un film din seria celor mai gustate și apreciate de publicul nostru

Nici că se poate o altă realizare mai desăvârșită decât acest spectacol, turnat în genul operetei «Studentul cerșetor» cu aceeași pleiadă de artiști. Desfășurând bogatele-i resurse de comedian și de «element de atracție» Harry Liedke își imprumută personalitatea unei aventuri pe care fantezia realizatorului o animă cu fel și chip de serpentine cu efecte amuzante.

Neintrecuta Maria Paudler, desfășoară în acest film un mănunchi de remarcabile înclinări spre celebritate.

Subiectul în rezumat: Un fecior de bani gata, cărui unchiul său i-a închis punga, nu prea găsește de lucru la Berlin, ceiace însă nu prea șterge depe față vesnicul surâs și cum oare ar putea fi altfel, când acesta nu-i altul decât jovialul Harry Liedtke?

Buna dispoziție care stăpânește acest gen de spectacol își are și aici partea cea mai mare. Se râde, se gumește și filmul place.

În programul viitor:

Amorul unei Călugărițe
cu Imogene Robertson

În vârtejul patimilor

Un film german ale cărui scene duioase vor stârni clipe de o emoționantă consternare sufletească.

Turnată după subiectul cunoscutului roman „Spitzen” de către regisorul Paul Lindau și având în fruntea interpretării pe marile vedete Elisabeth Pinajeff, Evelyn Holt alături de Robert Scholtz și Olaf Fönss, această remarcabilă prezentă e a obținut

un formidabil succes pe toate ecranele Europei.

Nici odată inspirația marelui regisor nu fost mai aproape de sublim ca în aceste momente de analiză sufletească ce răscolesc sensibilitatea în cât vizionându-l ne simțim strânși de un fior dureros cum nu se poate spune.

Unul dintre cele mai bune spectacole pentru publicul amator de artă dramatică.

Egon v. Jordan și Evelyn Holt

în filmul „În Vârtejul Patimilor” după romanul „Spitzen” de Paul Lindau ce se va reprezenta în curând în orașul nostru la Cinema „Central” sau „Sala de Arme”